

BL 7-7

Skyflyvning med svæveplaner

Udgave 1, 13. maj 1982

I medfør af § 82 og § 149, stk. 8, i lov om luftfart, jf. lovbekendtgørelse nr. 381 af 10. juni 1969, som ændret ved lov nr. 94 af 29. marts 1972 og senest ved lov nr. 128 af 9. april 1980, fastsættes herved efter bemyndigelse fra Ministeriet for Offentlige Arbejder, jf. bekendtgørelse nr. 93 af 8. marts 1982, § 13, følgende bestemmelser for skyflyvning med svæveplaner.

1. Generelt

1.1 Ved skyflyvning med svæveplan forstås en flyvning, hvor et svæveplan midlertidigt er placeret i en skyformation og udfører flyvning under instrumentvejforhold (IMC).

1.2 Skyflyvning må kun finde sted inden for områder, hvis laterale og vertikale grænser er fastsat af luftfartsdirektoratet, og kun med det formål at opnå højdevinding.

1.3 Luftfartsdirektoratet fastsætter bestemmelser for det enkelte skyflyvningsområdes benyttelse.

1.4 Skyflyvning må kun finde sted efter tilladelse fra en lufttrafiktjenesteenhed.

1.5 Inden flyvning påbegyndes, skal der afgives flyveplan i overensstemmelse med gældende lufttrafikregler.

2. Tilladelse

2.1 Før svæveplanet påbegynder skyflyvning, skal fartøjschefen over radioen have indhentet klarering fra vedkommende lufttrafiktjenesteenhed til at udføre skyflyvning.

2.2 Fartøjschefen skal ved sin anmodning om klarering oplyse om:

- a) kaldesignal indledt med betegnelsen "GLIDER",
- b) udgangsposition - område,
- c) udgangshøjde,
- d) til hvilken højde (FL) svæveplanet forventer at stige,
- e) skyflyvningens forventede varighed.

2.3 Under hele skyflyvningen er fartøjschefen pligtig at holde konstant lyttevagt og være i stand til at etablere to-vejs radioforbindelse på den anviste frekvens, samt meddele, når svæveplanet atter flyver i overensstemmelse med visuelflyvereglerne.

3. Varighed

3.1 Det maksimale antal minutter, der vil være til rådighed for en skyflyvning, fremgår af de for det enkelte skyflyvningsområde fastsatte bestemmelser.

3.2 Varigheden af en skyflyvning beregnes fra det tidspunkt, hvor fartøjschefen får klarering til at udføre skyflyvning, og til det tidspunkt, hvor lufttrafiktjenesteenheden kvitterer for fartøjschefens oplysning om, at svæveplanet atter flyver i overensstemmelse med visueflyvereglerne.

3.3 En skyflyvnings varighed må aldrig overstige 60 minutter.

4. Afbrydelse

4.1 En skyflyvning skal på anmodning fra lufttrafiktjenesteenheden ufortøvet afbrydes ved, at svæveplanet forlader skyformationen hurtigst muligt.

4.2 Skyflyvningen skal uden opfordring afbrydes, når klareringen udløber, jf. pkt. 2.2 e), medmindre ny klarering er indhentet.

4.3 Svæveplanet skal til enhver tid kunne overgå til flyvning i overensstemmelse med visueflyvereglerne inden for maksimalt 10 minutter.

5. Materiellet

5.1 Svæveplanet skal af luftfartsdirektoratet være godkendt til skyflyvning.

5.2 Svæveplanet skal være instrumenteret og udstyret med:

- a) gyroskopisk drejningsviser med kuglelibelle,
- b) fartmåler,
- c) højdemåler med barometerskala,
- d) variometer,
- e) magnetkompas,

- f) stoppur (kan medføres af fartøjschefen),
- g) faldskærm til hver af de ombordværende,
- h) iltudstyr med tilstrækkelig kapacitet, såfremt flyvningen forventes at skulle udføres i større højder end 10.000 FT. Der skal benyttes ilt ved flyvning af større varighed end 30 minutter i flyvehøjder mellem 10.000 FT og 13.000 FT, og uanset varigheden i flyvehøjder over 13.000 FT,
- i) to-vejsradio, som sætter fartøjschefen i stand til at kommunikere på den anviste frekvens.

6. Personellet

De pågældende personer skal i henhold til certificeringsbestemmelserne have ret til at udføre denne form for flyvning.

7. Dispensation

Luftfartsdirektoratet kan i særlige tilfælde dispensere fra de i denne BL fastsatte bestemmelser.

8. Straf

Overtrædelse af bestemmelserne i denne BL straffes i medfør af luftfartslovens § 149, stk. 8, med bøde, hæfte eller fængsel i indtil 2 år.

9. Ikrafttræden

Denne BL træder i kraft den 13. maj 1982.

Samtidig hermed ophæves BL 8-4, 1. udgave, af 1. juli 1967.

B. Helmø Larsen
(fg.)

/Aa. Larsen
(fg.)